

CRVENKAPA

Bila jednom jedna devojčica, ljupka i mila kako se samo zamisliti može. Zvali su je Crvenkapa jer je stalno nosila crvenu kapicu koju joj je isplela baka. Crvenkapa je s roditeljima živela u kućici pored velike šume, a na drugom kraju, u maloj kući stanovala je Crvenkapina baka.

Jednog dana majka je poslala Crvenkapu da odnese ručak baki koja je bila bolesna. Upozorila je da požuri i ne skreće s puta. Crvenkapa se nije plašila i usput je zastala da nabere baki malo cveća. Nije primetila da iza dveta vrebaju dva velika oka. Bio je to strašni vuk. Prišao je Crvenkapi i upitao:

-Šta radiš devojčice?

-Berem cveće za bolesnu baku-odgovorila je Crvenkapa.

-Kao ćeš da uđeš ako je baka bolesna? upita lukavi vuk.

-Pokucaću tri puta-reče Crvenkapa, ne sluteći ništa.

Vuk je pozdravi i najkrćim putem odjuri do bakine kuće. Kada je stigao, vuk je pokucao tri puta i kada je baka pitala ko je, promenjenim glasom odgovorio:

-To sam ja, Crvenkapa.

Baka je ustala i otvorila vrata.

Vuk je odmah skočio i progutao baku. Obukao je njenu spavaćicu, stavio kapicu i naočare i legao u krevet.

Tako je prerušen čekao Crvenkapu i mislio kako ga ona sigurno neće prepoznati. Kada je Crvenkapa stigla do bakine kuće i pokućala tri puta, vuk je, imitirajući bakin glas, pozvao da uđe. Crvenkapu je iznenadio bakin izgled pa je upita:

-Bako, bako, zašto imaš tako duge ruke?

-Da te bolje zagrlim, dete moje.

-Zašto su ti tako velike oči?

-Da te bolje vidim.

-Zašto su ti tako velike uši?

-Da te bolje čujem, zlato moje.

-Bako, bako, zašto imaš tako velike zube?

-Da te lakše pojedem -zarežao je vuk i progutao Crvenkapu.

Šumske životinje koje su bile Crvenkapini prijatelji obavestile su drvoseču o tome šta se dogodilo. Drvoseča se odmah uputio bakinoj kući i kada je ušao, zatekao je vuka kako spava. Zamahnuo je sekirom i iz stomaka izadoše baka i Crvenkapa, žive i zdrave.

Tako je završio stršni vuk, a baka, Crvenkapa i drvoseča su slatko pojeli ručak koji je Crvenkapina mama spremila.